

שעות ספורות לאחר שנעלמה, נפתח אחרי היולדת האלמונית צידי-אדם נרחב ממדים; מתיאוריהם של רחל ושל חלד, הרכיבה המשטרה קלסטרון. הפרטים ש- בידיה היו די מדויקים: גיל: 19-20. גובה — כ-170 ס"מ. שיער — שאטני אסוף. עיניים — שחורות גדולות. מדברת עברית וערבית. לבשה, בעת הלידה, חליפת מכ- נסיים צבעונית.

בנוסף להפצת הקלסטרון, ערכה המש- טרה סריקות אצל רופאי-נשים ומיילדות, בעיקר בדרום תל-אביב, בתנחה שהיולדת פנתה לעורה, לאחר הלידה. חקירות נע-רו כו גם בין פרוצות העיר, כדי לגלות מי מהן היתה בהריון לאחרונה.

מאמצים

נוראים

מאמציה של המשטרה לא הועילו למצוא את הצעירה, אולם הם הספיקו להבהיל אותה ממחבואה. החשש שהמש- טרה תגלה אותה, לא הפחיד אותה כלי-כך כמו החשש שהוריה יגלו אותה. היא הת-ייצבה במשטרה, הודיעה בפשטות: „אם הורי יידעו שילדתי — ירצחו אותי.“ סיפור זה היה פשוט: הכירה בחור, הת-אהבה בו, נכנסה להריון, נעזבה על-ידי-ו, נותרה לבדה תקועה בבוץ. לפחות מזל אחד היה לה, מבחינתה שלה: היא עבדה, לדבריה, כעוזרת-בית בצפון תל-אביב, התגוררה בדרום-העיר, לא גרה עם ההורים, שביחס בעיר אחרת. משום כך, לא גילו ההורים את סודה. גם לאחר שהתאוששה, שלושה ימים לאחר מכן, המשיך דחף זה לגבור על חוש האמהות שבה: בחקירתה במשטרה, מסרה כי היא מוותרת על התינוקת.

ילדה

ברת-מזל

היא לא היתה צריכה לחזור על ה-ר דעתה פעמיים. לא חסרו מועמדים למלא את מקומה, להעניק בית לרוולית. אחד המלצרים ברוב הגיש בקשה לאמץ אותה, סגן-אלוף בצה"ל הוסיף בבית-החולים, בלוויית אשתו ואחד מבניו, ביקש גם הוא אותו דבר: „יש לנו שלושה בנים, ואנחנו רוצים בת.“ הסביר, למשטרה, ל-בית-החולים, למחלקה הסוציאלית של עי-ריית תל-אביב, הגיעו עשרות בקשות נ-רספות, ביניהן של זוגות חשוכי ילדים. כולם ביקשו לאמץ את רוולית.

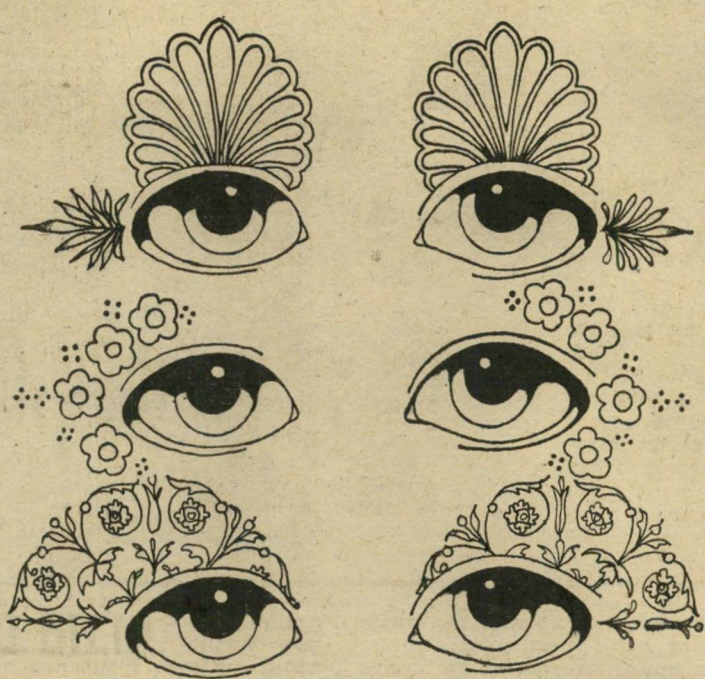
בשלב זה, זכה, לפחות זמנית, קצין צה"ל באוצר: לאחר שהתינוקת תשוחרר מבית-החולים, ויירפא הפצע בטבורה, ש-נגרם לה כתוצאה מהלידה הפרטיזנית, היא תימסר לידי הקצין ואשתו, שיהוו, בי-נתיים, משפחת אומנת לילדה.

רוולית עצמה תצא ברווח נקי מכל ה-עסק, מחוייבת הלידה המנוענת — לא נפ-געה כלל. לא גופנית, להוציא את החתך בטבורה, ולא נפשית. סביר להניח ש-בבית הוריה המאמצים, תמצא בית הרבה יותר חם ומאושר מאשר היתה מקבלת אצל אמה יולדתה, ללא אב וללא אמצעי קיום.

זעם

קולקטיבי

אך הישארה שהטרדה השבוע כל קורא עיתונים בארץ, היתה שאלת גורלה של האם, לא של הבת. לא היה ספק בכך, בכל שיחה חברתית, כי הת-גובה הכללית היתה זעזוע לא רק מהמעשה הנורא של האם, אלא גם מהמצב הנורא שאליו נקלעה: „עם כל המיסים האלה שאנחנו משלמים כל הימים, לא יכלו למ-צוא מוסד מתאים בשביל בחורה כזאת, שנכנסת להריון וצריכה להתחבא מהה-ורים?“ הטיחה בריחה צעירה בלונדון, בהריון מתקדם גם היא — אך עם טבעת נישואין על אצבעה — בחצר שטופת ה-שמש של רווק, מטרים ספורים ממקום לידתה של רוולית. „בשביל זה יש לנו משטרה?“ זעפה ילדתה, „בשביל לרדוף אחריה, אחרי הלידה, כאילו היא פושעת? מדוע המשטרה לא פירסמה הודעה בע-יתונים וברדיו שמודיעה לבחורה שהמש-טרה תגן עליה — במקום לרדוף אחריה?“ „בושה, בושה“, הסכים המלצר שהגיש לה, באותו רגע, כוס ענקית של גלידה ספיישל. „בושה לכל אחד מאיתנו, בארץ הזאת, שאמא צריכה ללדת תינוקת בבית שימוש, ולרצות אותה שם, כדי שהיא בעצמה תישאר בחיים.“

מראה חדש לעיניך
MARY QUANT

פורום - יחסי ציבור בהט מולכו

בגרות ומקדמות

קורסי ערב למועדים אפריל ואוקטובר 1972

השבוע נפתחים קורסים חדשים

תוכניות החטבות לתלמידינו:

- * ביטוח לימודים * אפשרות פיצול
- * אפשרות לימוד מקצועות בודדים
- * שכר הלימוד — כבשה שעברה
- * תקצירים וחומר עזר — ח"נ

פרטים והרשמה: במזכירות ביה"ס בשעות 1-9; 8-5.

פוליטכניקום

ת"א ברנר 17	ת"א בנין גימנסיה הרצליה	ר"ג תלפיות 19	חיפה שמריהו ליון 30
-------------	-------------------------	---------------	---------------------